

**ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ**

**ΑΓΝΩΣΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ**

**ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ**

**Γ1.** Συχνά, γυρνούσε και κοιτούσε τον εαυτό της και εξέταζε εάν κανείς άλλος την έβλεπε, πολλές φορές μάλιστα έριχνε βλέμματα και στη σκιά της. Όταν όμως πλησίασαν περισσότερο στον Ηρακλή, εκείνη που αναφέραμε πρώτη, προχωρούσε με τον ίδιο τρόπο (βήμα), η άλλη όμως, επειδή ήθελε να προλάβει, έτρεξε μπροστά προς τον Ηρακλή και είπε: «Σε βλέπω, Ηρακλή, να απορείς ποιο δρόμο να πάρεις (επιλέξεις) στη ζωή σου. Εάν, λοιπόν, κάνεις εμένα φίλη σου θα σε οδηγήσω στον πιο ευχάριστο και εύκολο δρόμο και από τα ευχάριστα (τις απολαύσεις) κανένα δε θα υπάρξει που να μην το γευτείς, ενώ χωρίς δυσκολίες θα περάσεις όλη σου τη ζωή».

**Γ2.** Στο συγκεκριμένο απόσπασμα από τα “Απομνημονεύματα” του Ξενοφώντα, ο Σωκράτης αναδιηγούμενος την ιστορία του σοφιστή Πρόδικου αναφέρει πως κάποια στιγμή που ο Ηρακλής βρισκόταν σε αμηχανία και αμφιταλαντευόταν σχετικά με το ποιο δρόμο να διαλέξει (τι επιλογές να κάνει στη ζωή του), παρουσιάστηκαν μπροστά του και τον πλησίασαν δύο γυναίκες, εξίσου ψηλές και επιβλητικές. Είχαν όμως και ορισμένες διαφορές όσον αφορά την εμφάνιση και τη συμπεριφορά.

Πιο συγκεκριμένα, η πρώτη, η Αρετή, ήταν ευπαρουσίαστη (εὐπρεπῇ τε ἰδεῖν) και από τη φύση της ευγενική (ἐλευθέριον φύσει), με καθαρή και περιποιημένη εμφάνιση, τα μάτια της ακτινοβολούσαν σεβασμό και συστολή και η στάση της ενέπνεε σωφροσύνη και εγκράτεια (κεκοσμημένην τὸ μὲν σῶμα καθαρότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα σωφροσύνη). Φορούσε επίσης ένα λευκό ένδυμα (φόρεμα), κάτι το οποίο μαρτυρούσε την αγνότητά της (ἐσθῆτι δὲ λευκῇ).

Η Κακία, από την άλλη μεριά, παρουσιάζεται καλοθρεμμένη, έτσι που φαινόταν μαλθακή και με παραπανίσια κιλά (τεθραμμένην μὲν εἰς Πολυσαρκίαν τε καὶ ἀπαλότητα). Ήταν επίσης βαμμένη στο πρόσωπο (εἶχε επιμεληθεῖ τον καλλωπισμό της), έτσι ώστε να φαίνεται πιο λευκή και πιο ροδοκόκκινη απ'όσο ήταν στην πραγματικότητα (κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν χρῶμα ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι). Ως προς το ανάστημα εἶχε φροντίσει να στέκεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να φαίνεται πιο ψηλή απ'όσο ήταν (τὸ δὲ σχῆμα ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι). Το βλέμμα της ήταν στραμμένο προς τα επάνω, δείγμα αλαζονείας, ενώ φορούσε διάφανο ένδυμα, που κατά το δυνατόν τόνιζε τη λάμψη και το νεανικό της κάλλος (ἐσθῆτα δὲ ἐξ ἧς ἂν μάλιστα ὥρα διαλάμπει).

**Γ3α.** γυναῖκας: γυναικός

φύσει: φύσεως

τό σῶμα: τοῦ σώματος

καθαρότητι: καθαρότητος

**Γ3β.** φανῆναι : φάνηθι

μεγάλας: μειζόνων

ἰδεῖν: ὀψομένη

ἐπισκοπεῖν: ἐπεσκόπει

ἄξω: ἀγάγωμεν

οὐδενός: οὐδεμιᾶ

**Γ4α.** ἰδεῖν : ἀναρθρο τελικό ἀπαρέμφατο ως ἀπαρέμφατο της αναφοράς στο επίθετο εὐπρεπῇ

**τῆς φύσεως** : ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική συγκριτική στη λέξη ὀρθοτέραν (β' ὅρος σύγκρισης)

**τῷ Ἡρακλεῖ** : αντικείμενο στο ἀπαρέμφατο προσδραμεῖν

**ἀποροῦντα** : κατηγορηματική μετοχή συνημμένη στο αντικείμενο σε, ἀπό το ρήμα αἰσθησης ὁρῶ

**φίλην** : κατηγορούμενο στο αντικείμενο ἐμὲ ἀπὸ τη μετοχή ποιησάμενος (το ποιῶ λειτουργεῖ ως μεταβατικό/εκλογής ρήμα)

**τῶν χαλεπῶν** : ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική αντικειμενική στο επίθετο «ἄπειρος»

**Γ4β.** εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾶται : δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση ολικῆς ἀγνοίας, μονομελῆς. Εισάγεται με το σύνδεσμο εἴ και εκφέρεται με οριστική «θεᾶται», που δηλώνει το πραγματικό. Εξαρτάται ἀπὸ το ἀπαρέμφατο ἐπισκοπεῖν, στο οποίο εἶναι αντικείμενο.